

עֲנֵן וְעֶשֶׂן הכתובים בפסוק הם מדברים על אותו העמוד שבו עלות הנשמות אֵלֶיךָ מִלְּבָב אלו האש העשן והענן הם מבחוץ, וְנִגְוָה מִלְּגֹו מבפנים, כי העמוד הזה הוא כארבעה גילדי בצלים זה בתוך זה והוא חלול, בתוכו הנוגה, ועליו מבחוץ אש ועליו עשן ועליו מבחוץ ענן (רמ"ק). וְדָא אֵיהוּ וזה הוא העשן והענן שבחוץ, אינם קליפות חיצונות ח"ו אלא תפקידם הוא כדי (רמ"ק) לְחַפְּיָא עַל אֵינוֹן דְּסִלְקִין לְעֵילָא לכסות על אותן הנשמות שכבר נודככו וכעת עלות למעלה, דְּלֵא יתְחַוֵּן מִקְמֵי אֵינוֹן דִּיתְבִּין לְתַתָּא שלא יהיו נראים לפני אלו הנשמות שלא נודככו ועדיין יושבות למטה, כי אין ראוי שיסתכלו בכבוד אלו העולות (רמ"ק).

בשבתות ברגלים ובחגים יש יחוד זו"ן ע"י הנשמות

וְהָא הָכָא רוּחַ דְּרוּיִן והרי כאן בעליית הנשמות יש את הסוד של הסודות, כִּד (נ"א בְּעֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא והיינו מלכות דאצילות מק"מ) לְאַתְתַּקְנָא הָאֵי נְקוּדָה וכו') הָאֵי נְקוּדָה בְּעָא לְאַתְתַּקְנָא בְּתַקוּנָוֵי, וְלְאַתְתַּקְשָׁטָא כשרוצה זאת הנקודה היא המלכות דאצילות להתתקן בתיקוניה ולהתקשט לצורך היחוד בנשמות הצדיקים העולים בה בסוד מ"ן (מק"מ), ואומר שזמן רצונה להתקשט הוא בשלושת הזמנים האלו, בְּשַׁבְּתֵי בְּשַׁבְּתוֹת וּבְזַמְנֵי שבזמנים היינו בשלושת הרגלים (רמ"ק) וּבְחַגֵּי ובחגים היינו בראש השנה ובשמיני עצרת וביום הכיפורים, שבשלושת הזמנים האלו יש יחוד זו"ן ע"י הנשמות (רמ"ק), מְשַׁדְּר אַרְבַּע אַנְפִּין דְּנִשְׁרַז אז שולחת המלכות ארבעה פנים של נשר, והם הפנים התחתונים מצד מטה בארבע חיות (רמ"ק), וְקִיָּמִין עַל הַיְבֵלָא דְאַקְרִי

הלימוד היומי

דְּרוֹר והפנים האלו הם עומדים על היכל אחד הגבוה מכל היכלות גן עדן הנקרא דרוֹר, והוא מכון כנגד הבינה ששם אין צדיק נכווה מחופתו של חבירו אלא דרוֹר להיכנס כולם באהבה ואחוזה (רמ"ק), **וְהֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַיִּחַל בְּבַחֲנֵת מֶרְדְּוֹר** הכתוב בפסוק, שהוא הראשון לכל מיני הבשמים, כך הבינה ראשונה לשבע הספירות התחתונות (רמ"ק).

וּבְגִין דָּא בְּשֵׁתָא דִּיּוֹבְלָא, בְּעֵינָן לְאַכְרִזָּא דְּרוֹר ולפיכך בשנת היובל צריך להכריז דרוֹר, כי בשנה זו מתפשט אור הבינה (רמ"ק), **כְּמָה דְּאֵתָא אָמַר** כמו שאמר הפסוק בויקרא (כה) **וְקָרָאתֶם דְּרוֹר** כי יובל הוא בחינת בינה שהוא נ' שנה, והוא כנגד נ' שערי בינה, ולכן בשנה זו אור הבינה מתפשט בה, **וְאֵינּוֹן אַרְבַּע אַנְפִּין יְהִיִּין קָלָא** ואלו ארבעת הפנים ששלחה המלכות, הם נותנים בקולם וקוראים לנשמות שיעלו אל המלכות, **וְלִית מָאן דִּישְׁמַע לִיהּ** ואין מי מהנשמות שישמע את קולם, **בְּרֵ אֵינּוֹן נְשָׁמַתִּין דְּאֵתְחִזּוֹן לְסֻלְקָא** חוץ מאלו הנשמות הראויות לעלות, כדי שלא יתביישו אותן הנשמות שלא זכו לעלות (מק"מ), **וְאֵינּוֹן מְתִפְנִשִׁין תַּפְּן** ואלו הנשמות הראויות מתאספות שם בהיכל דרוֹר, **וְנִטְלִי לֹזן אֵלִין אַרְבַּע אַנְפִּין** ולוקחים אותן אלו הארבע פנים, **וְאֵעֲלִין לֹזן לְגוֹ, בְּהֵהוּא עֲמוּדָא דְקִיּוּמָא בְּאַמְצָעִיתָא** ומכניסים אותן בתוך העמוד שעומד באמצע רקיע הגן להביאן עד פתח הרקיע.

מכון הר ציון התיקון שלמעלה, ומקראיה אלו הצדיקים

וּבַהֲהִיא שְׁעָתָא סֻלְקָא הָהוּא עֲמוּדָא, דְּעֵנְנָא וְאִשָּׁא וְתַנְנָא ובאותה שעה עולה אותו העמוד של הענן והאש והעשן,

הלימוד היומי

וַיִּגְדֵּה מִלְּגֹוֹ וְהוֹנִיגָה בְּתוֹכֹוּ. וְאֵלֶיךָ תֵּרִיךְ אֶקְרוּךְ וְאֵלֹוֹ שְׁנֵי הַעֲנִייִנִים שֶׁאִמְרֵנוּ
 א' שֶׁהַשְּׂכִינָה מִתְקַשֶּׁטת, ב' שֶׁהַצְּדִיקִים עוֹלִים (רמ"ק), הֵם נִקְרָאִים בְּפֶסֶק בִּישְׁעִיהָ (ד),
 מְכוֹן הַר צִיּוֹן וּמְקַרְאֶיהָ וּמִבְּאֵר וְאוֹמֵר מֵהָ שְׂכֵתוֹב מְכוֹן הַר צִיּוֹן,
 דָּא אִיהוּ תְּקוּנָא דְלְעִילָא זֶה הוּא הַתִּיקוֹן שֶׁלְמַעֲלָה דְהֵינּוּ, פֶּד
 נְקוּדָה תְּתָאָה מִתְקַשֶּׁטָא כִּשְׁהַנְקוּדָה הַתַּחְתוֹנָה הִיא הַמְלֻכּוֹת רּוֹצָה
 לְהַתְקַשֵּׁט וְלְהַתְכוּנֵן (מק"מ), וְאֵינּוֹן מְקַרְאֶיהָ דְהֵיאָה נְקוּדָה
 לְאַתְקַשֶּׁטָא וְאֵלֹוֹ הַצְּדִיקִים קְרָאִים הַפֶּסֶק "מְקַרְאִיהָ" שֶׁל אֹתָהּ נְקוּדַת הַמְלֻכּוֹת, כִּי
 הֵם נִקְרָאוּ עַל יְדֵהָ כְּדֵי שִׁיבּוּאוּ אֲלֶיהָ וְהִיא תִתְקַשֵּׁט בְּהֵם בְּסוּד מ"ן וְע"י כֵּן תִּתִּיחַד (רמ"ק).

הַנְשֻׁמּוֹת עוֹלוֹת וְיורֵדוֹת וְנִהְנּוֹת מֵהָאֹר הַעֲלִיּוֹן הַכֹּל לְפִי זְכוּתָן

פִּיּוֹן דְּסִלְקִין אֵלֶיךָ נְשֻׁמְתִין עַד תְּהוּא פְּתִיחָא דְרְקִיעָא
 כִּיּוֹן שְׁעוֹלוֹת אֹתָן הַנְשֻׁמּוֹת בְּאוֹר הַרְקִיעַ עַד אֹתוֹ הַפֶּתַח שֶׁל הַרְקִיעַ (רמ"ק),
 פְּדִין, תְּהוּא רְקִיעָא סְחָרָא סְחָרְנִי דְגִנְתָא, תְּלַת זְמַנִּין
 אִז אֹתוֹ רְקִיעַ מִסְתּוֹבֵב סְבִיבוֹת הֵגֵן שְׁלוֹשׁ פְּעַמִּים, לְהַרְאוֹת עַל ג' קִישׁוּטֵי הַשְּׂכִינָה מִשְׁלוֹשָׁה
 אֲבוֹת שְׁהֵם ג' גּוֹנֵי הַקֶּשֶׁת. וּמְקָל מִבְּחִינַת הַת"ת (רמ"ק) נְעִימוֹ מִבְּחִינַת הַבִּינָה
 (רמ"ק) דְּסְחָרָא תְּהוּא רְקִיעָא וּמְקוֹל הַנְעִימוֹת הַנְשֻׁמְתִין שֶׁל אֹתוֹ
 רְקִיעַ, נְפָקִין כָּל אֵינּוֹן נְשֻׁמְתִין יוֹצְאוֹת כֹּל אֵלֹוֹ הַנְשֻׁמּוֹת שְׁעֵלוּ אֶל הַיִּכַּל
 דְּרוּר וְהִגִּיעוּ עַד פֶּתַח הַרְקִיעַ אֲבֵל לֹא עָלוּ אֶל הַרְקִיעַ, הֵן יוֹצְאוֹת מֵהִיכְלִיהֶן אֶל הֵגֵן עֲצֻמוֹ
 (רמ"ק) אִז שְׁאֵלוֹ הַנְשֻׁמּוֹת שֶׁנִּשְׁאָרוּ בִּגֵן וְלֹא הָיוּ רְאוּיוֹת לְעֹלוֹת יוֹצְאוֹת לְרֹאוֹת (מק"מ)
 וְשֻׁמְעִין תְּהוּא נְעִימוֹ דְהֵיאָה רְקִיעָא וְשׁוֹמְעוֹת אֶת קוֹל נְעִימוֹת שֶׁל

הַלִּימוֹד הַיּוֹמִי

אותו רקיע, וְחָמָאן הַהוּא עֲמוּדָא, דְּסִלְקָא אִשָּׁא וְעִנָּנָא
 וְתַנְנָא וְנִגְהַ דְּלֵהִיט ורואים את אותו עמוד, שמעלה אש וענן ועשן ונוגה
 שלוהט, וְסִגְדִין כְּלָהוּ ומשתחוות כל הנשמות לכבוד היחוד הנעשה אז (רמ"ק).
 כְּדִין נִשְׁמָתִין סִלְקִין בְּהַהוּא פִתְחָא [קסא] אז הנשמות הראויות
 להיכנס עלולות באותו פתח (מק"מ), עַד דְּסִלְקִין לְגוּ עֵגוּלָא, דְּסִחְרָא
 בְּהַהִיא (נ"א לַהִהוּא) נְקוּדָה עד שעולות לתוך עטרת יסוד דנוק' הנקרא עיגול
 המסובב ומקיף לאותה נקודת המלכות (מק"מ). כְּדִין חָמָאן מַה דְּחָמָאן ואז
 הן רואות מה שרואות, וְכִמְגוּ נְהִירוּ וְחִדּוּתָא מִהַהוּא דְּחָמָאן ומתוך
 האור והשמחה מאותה הראייה, סִלְקִין וְנַחְתִּין קְרִבִין וְרַחְקִין עלולות
 להנות מהאור ויורדות כשלא יכולין לסבול, וכן מתקרבות ומתרחקות כענין רצוא ושוב
 (רמ"ק).

המלכות מתקשטת בנשמות הצדיקים ע"י הבינה והקב"ה שמח בהם

וְאִתְּהִי תְּאִיבָא לְגַבִּייהוּ והיא המלכות תאבה אל הצדיקים, כי הם
 הקישוטים שלה ליחוד, וְמִתְקַשְׁטָא בְּנְהִירוּ ומתקשטת בנשמות
 הצדיקים ע"י הבינה (רמ"ק). כְּדִין אֲלֵבִישׁ קִנְאָה (מְנַהֲרָא) חַד צִדִּיק
 עֲלָאָה אז מתלבש קנאה צדיק אחד עליון, ולשון קנאה הוא דרך משל אל התעוררות

אור הרשב"י

[קסא] והרמ"ק פירש וז"ל: ואז העמוד ועולים באותו פתח כנוכר שהוא פתח אמצעי
 והצדיקים עולים ויוצאים מאויר הגן מכל וכל אל הגן עד שעולים לתוך העיגול שסביב.

הלימוד היומי